

13 Μαΐου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Α/ΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΛΤΔ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ & ΕΡΓΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 256/90).

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική προσφυγή — Φύση και έκταση εξουσιών της — Δεν ελέγχεται η ορθότητα της απόφασης της Αρχής Αδειών — Η υπόθεση εξετάζεται από την αρχή — Διοικητικής φύσεως δικαιοδοσία της — Η ιεραρχική προσφυγή ούτε επενεργεί, ούτε εξομοιώνεται με έφεση. 5

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ο Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμοι του 1982 και 1984 (Ν. 9/82 και 84/84) — Άρθρο 15(7) — Υποχρέωση της Αρχής να εκδόσει αιτούμενη άδεια για φορτηγό όχημα, αν αυτή θα δοθεί εις αντικατάσταση ήδη υφισταμένης άδειας. 10

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Επίκληση λανθασμένης νομοθετικής διάταξης — Δεν οδηγεί σε ακυρότητα, εφόσον η απόφαση μπορεί να στηριχθεί σε άλλη υπάρχουσα ορθή νομοθετική διάταξη. 15

Οι αιτητές προσέβαλαν, με την παρούσα προσφυγή, την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, με την οποία αποδέχτηκε ιεραρχική προσφυγή του ενδιαφερόμενου μέρους και του χορήγησε άδεια Μεταφορά "Α" για ρυμουλκούμενο όχημα, εις αντικατάσταση άδειας που ήδη είχε. 20

Οι αιτητές ισχυρίστηκαν πως, η απόφαση της Αναθεωρητικής

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Λάμπρου Μεταφοραί Λτδ κ.α. ν. Δημοκρατίας

5 Αρχής Αδειών ήταν ανατιολόγητη και δεν αποκάλυπτε, ως όφειλε, οποιοδήποτε σφάλμα στην απόφαση της Αρχής Αδειών. Περαιτέρω δε, ισχυρίστηκαν πως, η καθ' ης η αίτηση Αρχή

5 παρέλειψε να προβεί σε πλήρη έρευνα και να σταθμίσει όλα τα ουσιώδη στοιχεία του φακέλου, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι οι ανάγκες της περιφέρειας Λάρινακας εξυπηρετούνταν ήδη με τα δικά τους αδειούχα οχήματα.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 (1) Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών διεξάγει τη δική της έρευνα, καταλήγει στα δικά της συμπεράσματα, χωρίς το ιεραρχικά ανώτερο όργανο να δεσμεύεται με οποιοδήποτε τρόπο από την απόφαση και τα πραγματικά ή/και νομικά συμπεράσματα του κατώτερου οργάνου. Η διαδικασία της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, κάτω από το Άρθρο 4Α του Νόμου, είναι διοικητικής και όχι οιοωνεί δικαστικής φύσεως, η δε ιεραρχική προσφυγή ούτε επενεργεί, ούτε εξομοιώνεται με έφεση. Ο πρώτος ισχυρισμός των αιτητών, ότι δεν αιτιολογήθηκε η απόκλιση από την απόφαση της Αρχής Αδειών, απορρίπτεται.

20

25 (2) Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, παρόλο που κάνει αναφορά στο Άρθρο 15(3), εφάρμοσε στην πραγματικότητα, πολύ ορθά κατά τη γνώμη μου, το Άρθρο 15(7) του Νόμου, αφού έλαβε υπόψη της την επιστολή του ενδιαφερόμενου μέρους, ημερομηνίας 21/12/1989, όπως είχε δικαίωμα να πράξει, σύμφωνα με το Άρθρο 4Α(5) των Νόμων του 1982 και 1984. Για την έκδοση άδειας, κάτω από το Άρθρο 15(7) του Νόμου, δε λαμβάνονται υπόψη οι παράγοντες, περιλαμβανομένων των αναγκών της περιφέρειας και της έκτασης που εξυπηρετούνται από υφιστάμενα αδειούχα οχήματα, οι οποίοι καθορίζονται στο Άρθρο 15(3) του Νόμου, όπως απαιτείται για την έκδοση άδειας κάτω από το Άρθρο 15(2) του Νόμου.

30

35

40 Παρά το ότι καμιά πλευρά δεν αναφέρθηκε, ούτε σχολίασε το γεγονός ότι, στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης γίνεται επίκληση σε λανθασμένη νομοθετική διάταξη, δηλαδή, στο εδάφιο (3) αντί στο εδάφιο (7) του Άρθρου 15 του Νόμου, κρίνω ότι το λάθος αυτό, σύμφωνα

Α/φοί Λάμπρου Μεταφοραί Λτδ κ.α. ν. Δημοκρατίας (1992)

με τη νομολογία, δεν οδηγεί σε ακυρότητα την προσβαλλόμενη απόφαση, εφόσον η απόφαση μπορεί να στηριχθεί σε άλλη υπάρχουσα ορθή νομοθετική διάταξη.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

<i>Ioannides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 318·</i>	10
<i>Kyprianou & Others v. Republic (No. 2) (1975) 3 C.L.R. 187·</i>	
<i>Koudounas v. Republic (1981) 3 C.L.R. 46·</i>	15
<i>Mikellides v. Republic (1981) 3 C.L.R. 461·</i>	
<i>Petrolina Ltd v. Famagusta Municipality (1971) 3 C.L.R. 420·</i>	
<i>Lambrou v. Republic (1970) 3 C.L.R. 75·</i>	20
<i>A. Makris Tourist Taxi Services Co. Ltd και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1677·</i>	
<i>Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1563·</i>	25
<i>Εταιρεία Βοθροκαθαριστών Λεμεσού "ΒΟΘΡΟΤΕΞ" Λτδ ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 3256·</i>	
<i>Gallant Tours Ltd ν. Δημοκρατίας (1991) 4(A) Α.Α.Δ. 508·</i>	30
<i>Εταιρεία Αστικών Λεωφορείων Λεμεσού (ΕΑΛ) Λτδ. ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3465·</i>	
<i>Θρασυβούλου ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3338·</i>	35
<i>Μιλτιάδου και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 2723·</i>	
<i>Papadopoulos v. Republic (1968) 3 C.L.R. 662·</i>	40
<i>Cyprus Cement Co. Ltd ν. Republic (1974) 3 C.L.R. 304·</i>	
<i>Λιμνάτου και Άλλες ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057.</i>	

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, με την οποία χορήγησε στο Ενδιαφερόμενο Μέρος άδεια Μεταφορέα "Α", για τη μεταφορά τσιμέντου χύμα.

Μ.Γ. Ιωάννου, για τους αιτητές.

10 *Μ. Τσιάλπα (κα)*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Σ. Καραπατάκης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

15 *Cur.adv.vult.*

20 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Οι Αιτητές στην προσφυγή αυτή ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου, ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 9/1/1990, με την οποία χορήγησε στο Ενδιαφερόμενο Μέρος άδεια Μεταφορέα "Α" για το ρυμουλκούμενο όχημά του αρ. 658TR για τη μεταφορά τσιμέντου χύμα, αποδεχόμενη ιεραρχική προσφυγή του εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών, είναι
25 παράνομη, άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε αποτέλεσμα.

30 Οι Αιτητές είναι ιδιοκτήτες αδειούχων οχημάτων Μεταφορέα "Α" για τη μεταφορά τσιμέντου χύμα σ' όλη την Κύπρο.

35 Το Ενδιαφερόμενο Μέρος Αντώνης Λίγγης ήταν, κατά τον ουσιώδη χρόνο, ιδιοκτήτης ενός ρυμουλκού και δύο ρυμουλκούμενων οχημάτων με τα ακόλουθα στοιχεία-

40 1. Φορτηγό όχημα με αριθμό εγγραφής US879, με άδεια οδικής χρήσης δημόσιου μεταφορέα "Α", κατηγορίας ρυμουλκού, με έδρα και χώρο στάθμευσης το χωριό Ορμήδεια. Το όχημα αυτό είχε δικαίωμα, σύμφωνα με την άδεια οδικής

χρήσης του, να χρησιμοποιείται για την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών, γενικά, της αγροτικής τροχαίας περιοχής Λάρινακας, χωρίς περιορισμό στο είδος του φορτίου, και να σέρνει, γι' αυτό το σκοπό, το ρυμουλκούμενο όχημα με αριθμό εγγραφής 780TR. 5

2. Φορηγό όχημα με αριθμό εγγραφής 780TR, ωφέλιμου φορτίου πέραν των 100 στατήρων, με άδεια οδικής χρήσης δημόσιου μεταφορέα "Α", κατηγορίας ρυμουλκούμενου, με έδρα και χώρο στάθμευσης το χωριό Ορμήδεια. Σύμφωνα με την άδεια οδικής χρήσης του, το όχημα αυτό είχε δικαίωμα να χρησιμοποιείται για την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών, γενικά, της αγροτικής τροχαίας περιοχής Λάρινακας, χωρίς περιορισμό στο είδος του φορτίου, και να σύρεται, γι' αυτό το σκοπό, από το πιο πάνω αδειούχο ρυμουλκό αρ. US879. 10 15 20

3. Φορηγό όχημα με αριθμό εγγραφής 658TR, βυτιοφόρο μεταφορέα τσιμέντου χύμα (cement carrier), ωφέλιμου φορτίου πέραν των 5 τόνων, κατηγορίας ρυμουλκούμενου. 25

Με αίτησή του στην Αρχή Αδειών, ημερομηνίας 2/2/1989, ο κ. Λίγγης ζήτησε, σε σχέση με το πιο πάνω ρυμουλκούμενο όχημά του αρ. 658TR, άδεια οδικής χρήσης μεταφορέα "Α", το οποίο θα συρόταν επίσης από το πιο πάνω αδειούχο ρυμουλκό του αρ. US879. 30

Σε συνεδρία της που έγινε στις 28/6/1989, η Αρχή Αδειών αποφάσισε να αρνηθεί τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας με το αιτιολογικό, ότι "πρόκειται ουσιαστικά για νέα άδεια και οι ανάγκες δεν έχουν εξασφαλιστεί". 35

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης ο κ. Λίγγης άσκησε ιεραρχική προσφυγή. Στη συνέχεια απέστειλε στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επιστολή, ημερομηνίας 21/12/1989, με την οποία διευκρίνιζε ότι η αιτούμενη 40

5 άδεια οδικής χρήσης μεταφορέα "Α", κατηγορίας ρυμουλκούμενου, σε σχέση με το φορτηγό όχημα αρ. 658TR, θα ήταν σε αντικατάσταση του, ήδη αδειούχου επίσης, ρυμουλκούμενου οχήματός του αρ.780TR, το οποίο θα ακινητοποιούσε σε περίπτωση χορήγησης της αιτούμενης άδειας.

10 Στις 9/1/1990 η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση:

15 "Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων κρίνουμε ότι, πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 15(3) του Νόμου για την χορήγηση στον προσφεύγοντα της αιτούμενης άδειας, για να σύρει ρυμουλκούμενο όχημα τύπου βυτιοφόρου για μεταφορά τσιμέντου χύμα. Όπως μας δήλωσε ο αιτητής, η αιτούμενη άδεια είναι σε αντικατάσταση της άδειας που ήδη έχει για να σύρει ρυμουλκούμενο όχημα τύπου πλατφόρμας.

20 Για τους πιο πάνω λόγους αποδεχόμαστε την προσφυγή, ακυρώνουμε την απόφαση της Αρχής Αδειών και εκδίδουμε την αιτούμενη άδεια, υπό την αίρεση ότι, προτού αυτή υλοποιηθεί, η υφιστάμενη
25 άδεια του αιτητή, για να σύρει το ρυμουλκούμενο όχημα 780TR, θα ακυρωθεί."

30 Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στον κ. Λίγγη με επιστολή ημερομηνίας 15/1/1990 και εναντίον αυτής της απόφασης οι Αιτητές καταχώρησαν στο Δικαστήριο, στις 24/3/1990, την παρούσα προσφυγή, η οποία βασίζεται στα πιο κάτω νομικά σημεία:

35 "α. Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα.

β. Η απόφαση λήφθηκε με κατάχρηση και/ή υπέρβαση εξουσίας.

40 γ. Η απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο.

δ. Η απόφαση είναι χωρίς αιτιολογία.

ε. Παραβιάστηκε η ίση μεταχείριση και η χρηστή διοίκηση και/ή η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών άσκησε εσφαλμένα τη διακριτική της εξουσία." 5

Το βασικό επιχείρημα του ευπαίδευτου δικηγόρου των Αιτητών είναι ότι, σε αντίθεση με την ακυρωθείσα απόφαση της Αρχής Αδειών, η οποία ήταν μελετημένη και πλήρως αιτιολογημένη, η επίδικη απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών είναι αναιτιολόγητη και δεν αποκαλύπτει, ως όφειλε να αποκαλύπτει, οποιοδήποτε σφάλμα της Αρχής Αδειών, ώστε να επιτρέπεται η ακύρωση της απόφασής της. Ισχυρίστηκε ακόμα, ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών παρέλειψε να δώσει ειδική αιτιολογία για την ανατροπή της απόφασης της Αρχής Αδειών. Προς υποστήριξη των επιχειρημάτων του, παρέπεμψε το Δικαστήριο στις υποθέσεις *Ioannides v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 318, *Kyprianou & Others (No.2) v. Republic* (1975) 3 C.L.R. 187, *Koudounas v. Republic* (1981) 3 C.L.R. 46, *Mikellides v. Republic* (1981) 3 C.L.R. 461, *Petrolina Ltd v. Famagusta Municipality* (1971) 3 C.L.R. 420 και *Lambrou v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 75, στο σύγγραμμα του Δαγτόγλου "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο", έκδοση 1979, σσ.105,106, και στο σύγγραμμα του Τάχου "Σύγχρονοι Τάσεις της Αρχής της Νομιμότητας εις το Διοικητικόν Δίκαιον", έκδοση 1973, σ.136. 10 15 20 25

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος εμφανίστηκε, αλλά δεν έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία. Υιοθέτησε την ένσταση και τη γραπτή επιχειρηματολογία, που καταχώρησε η Δημοκρατία εναντίον της προσφυγής, στο περιεχόμενο των οποίων θα αναφερθώ αργότερα. 30 35

Η αποδοχή της εισήγησης του κ. Ιωάννου προϋποθέτει ότι, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, κατά την εξέταση ιεραρχικών προσφυγών ασκουμένων δυνάμει του άρθρου 40

- 4Α* των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 (Ν.9/82 και 84/84), δεσμεύεται κατά κάποιον τρόπο από την απόφαση ή τα ευρήματα της Αρχής Αδειών, όπως θα συνέβαινε αν ασκούσε δευτερογενή ή
- 5 κατ' έφεση οιωνει δικαστική δικαιοδοσία. Επιβάλλεται, επομένως, να εξεταστεί ο σκοπός της λειτουργίας και η φύση και έκταση της εξουσίας της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κατά την εκτέλεση του εν λόγω έργου της.

* 4Α.(1) Πάσα απόφασις της αρχής αδειών, εκδοθείσα δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, δύναται να προσβληθή δι' εγγράφου προσφυγής, υπό παντός έχοντος έννομον συμφέρον, εντός είκοσι ημερών από της ημέρας της εις αυτό κοινοποιήσεως της αποφάσεως.

(2) Πάσα προσφυγή, ασκουμένη, δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, απευθύνεται προς τον πρόεδρον της αναθεωρητικής αρχής αδειών και εν αυτή εκτίθενται οι προς υποστήριξιν ταύτης λόγοι.

(3) Η αναθεωρητική αρχή αδειών εξετάζει την ενώπιον αυτής ασκηθείσαν προσφυγήν άνευ υπαιτίου βραδύτητος, αφού ακούση τους ενδιαφερομένους ή δώση την ευκαιρίαν εις αυτούς να εκθέσουν τας απόψεις των, αποφασίζει δε επί ταύτης.

(4) Η αναθεωρητική αρχή αδειών δύναται να εκδώση μίαν των ακολούθων αποφάσεων:

(α) να επικυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν·

(β) να ακυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν·

(γ) να τροποποιήση την προσβληθείσαν απόφασιν·

(δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης·

(ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν.

(5) Η αναθεωρητική αρχή αδειών κατά την λήψιν μιας των εν ταις παραγράφοις (δ) και (ε) του προηγουμένου εδαφίου αναφερομένων αποφάσεων, δύναται να λάβη υπ' όψιν και γεγονότα μεταγενέστερα της εκδόσεως της αποφάσεως της αρχής αδειών.

Σχετικό επί του προκειμένου είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση, ημερομηνίας 16/5/1991, στις προσφυγές αρ. 589/88 και 590/88 **A. Makris Tourist Taxi Services Co. Ltd και άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**.

5

"Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών κατά την άσκηση των εξουσιών που της παρέχει ο Νόμος. Ο ιεραρχικός όμως αυτός έλεγχος δεν γίνεται με σκοπό να αναθεωρηθεί η ορθότητα της απόφασης του ιεραρχικά κατώτερου οργάνου, στην προκειμένη περίπτωση της Αρχής Αδειών, αλλά η υπόθεση εξετάζεται από την αρχή, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών διεξάγει τη δική της έρευνα, καταλήγει στα δικά της συμπεράσματα, χωρίς το ιεραρχικά ανώτερο όργανο να δεσμεύεται με οποιοδήποτε τρόπο από την απόφαση και τα πραγματικά ή/και νομικά συμπεράσματα του κατώτερου οργάνου (Βλέπε **E. Kyriakou v. The Republic** (1986) 3 C.L.R. 1207, **Tsouloftas v. The Republic** (1983) 3 C.L.R. 426 στη σελ. 432, **Πένταυκας ν. Της Δημοκρατίας**, Αρ. προσφυγής 504/88, ημερομηνία απόφασης 23 Δεκεμβρίου 1989."

10

15

20

Θα πρέπει επίσης να έχουμε υπόψη μας ότι, η δικαιοδοσία της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, κάτω από το άρθρο 4Α του Νόμου, είναι διοικητικής και όχι οιωνεί δικαστικής φύσεως, όπως, δε, έχει λεχθεί στην υπόθεση **Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (απόφαση ημερομηνίας 7/5/1991 στην προσφυγή αρ. 652/90), η ιεραρχική προσφυγή ούτε επενεργεί, ούτε εξομοιώνεται με έφεση. Σχετικές είναι και οι υποθέσεις **Εταιρεία Βοθροκαθαριστών Λεμεσού "ΒΟΘΡΟΤΕΣ" Λτδ ν. Δημοκρατίας** (Προσφυγή αρ. 19/89 - 10/10/1991), **Gallant Tours Ltd ν. Δημοκρατίας** (προσφυγή αρ. 676/85 - 15/2/1991), **Εταιρεία Αστικών Λεωφορείων Λεμεσού (ΕΑΛ) Λτδ ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (προσφυγή αρ. 751/90 - 31/10/1991), **Θρασυβούλου ν. Δημοκρατίας** (προσφυγή αρ. 831/90 - 21/10/1991), και **Μιλτιάδου και άλλος ν. Δημοκρατίας** (προσφυγή αρ. 489/89 - 24/7/ 1991).

25

30

35

40

Έλεται από όσα έχουν λεχθεί πιο πάνω ότι, οι

- ισχυρισμοί των Αιτητών θα πρέπει να κριθούν λαμβανομένου υπόψη ότι, η δικαιοδοσία της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, κατά την εξέταση ιεραρχικών προσφυγών, είναι πρωτογενής διοικητική
- 5 δικαιοδοσία, για την προώθηση των σκοπών του δικαίου, και όχι κατ' έφεση οιωσεί δικαστική δικαιοδοσία.

- Ο ισχυρισμός των Αιτητών, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, επειδή η Αναθεωρητική
- 10 Αρχή Αδειών παρέλειψε να εντοπίσει και αναφέρει οποιοδήποτε σφάλμα της Αρχής Αδειών πριν προβεί στην ανατροπή της απόφασής της, ημερομηνίας 28/6/1989, και συνάμα να δικαιολογήσει ειδικώς την παρέκκλισή της από την απόφαση εκείνη, είναι παρόμοιος με τον ισχυρισμό
- 15 που είχε προβληθεί από τον αιτητή στην υπόθεση **Tsouloftas v. Republic** (ανωτέρω). Ο ισχυρισμός, όμως, εκείνος είχε απορριφθεί από το Δικαστήριο, με το ακόλουθο απόσπασμα της απόφασής του στη σ.432:

- 20 "The submission that the decision of the Minister is vulnerable to be set aside for failure to reason departure from the decision of the Licensing Authority, is ill-founded and must be dismissed. No duty was cast upon
- 25 the Minister as such to reason specifically any deviation from the course approved by the Licensing Authority. The test by which we must judge the validity of the decision of the Minister is the same with that applicable to the Licensing Authority. It is this: Whether it was reasonably open to the Minister, in view of the provisions of
- 30 the law and the material before him, to decide as he did."

- Οι Αιτητές ισχυρίζονται επίσης ότι η Αρχή Αδειών παρέλειψε να προβεί σε πλήρη έρευνα και να σταθμίσει όλα τα ουσιώδη στοιχεία του φακέλου, παραγνώρισε, δε,
- 35 πλήρως τα κεκτημένα δικαιώματα των Αιτητών και τους ισχυρισμούς τους ότι, οι μεταφορικές ανάγκες της περιφέρειας Λάρινακας εξυπηρετούνται ικανοποιητικά με τα δικά τους αδειούχα οχήματα.

- 40 Η ευπαίδευτη δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγήθηκε ότι, εν όψει της επιστολής του κ. Λίγγη, μέσω του δικηγόρου του, ημερομηνίας 21/12/1989 (ανωτέρω), εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση έχει το άρθρο 15

(7)* του Νόμου, με βάση το οποίο ο κ. Λίγγης είχε δικαίωμα να απαιτήσει, και η Αναθεωρητική Αρχή είχε αντίστοιχη υποχρέωση να εκδώσει, την αιτούμενη άδεια.

Υιοθετώ την εισήγηση αυτή της κα. Τσιάππα. Παρά 5
το γεγονός ότι, στην προσβαλλόμενη απόφασή της η
Αναθεωρητική Αρχή Αδειών αναφέρει ότι, από τα
ενώπιόν της στοιχεία κρίνει ότι πληρούνται οι
προϋποθέσεις του άρθρου 15(3) του Νόμου (στις οποίες 10
περιλαμβάνονται και οι ανάγκες της περιφέρειας για τη
μεταφορά του σκοπούμενου είδους φορτίου, οι οποίες
έχουν παραγνωριστεί σύμφωνα με τον ισχυρισμό των
Αιτητών), είναι φανερόν, από το όλο κείμενο της
απόφασης, ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών εφάρμοσε 15
στην πραγματικότητα, πολύ ορθά κατά τη γνώμη μου,
το άρθρο 15(7) του Νόμου, αφού έλαβε υπόψη της την
πιο πάνω επιστολή ημερομηνίας 21/12/1989, όπως είχε
δικαίωμα να πράξει, σύμφωνα με το άρθρο 4Α(5) των
Νόμων του 1982 και 1984. Για την έκδοση άδειας, κάτω
από το άρθρο 15(7) του Νόμου, δε λαμβάνονται υπόψη οι 20
παράγοντες, περιλαμβανομένων των αναγκών της
περιφέρειας και της έκτασης που εξυπηρετούνται από
υφιστάμενα αδειούχα οχήματα, οι οποίοι καθορίζονται
στο άρθρο 15(3) του Νόμου, όπως απαιτείται για την

* "Όσakis φορτηγόν όχημα, αναφορικώς προς το οποίον υφίσταται εν ισχύ άδεια μεταφορέως 'Α', τήθη εκτός κυκλοφορίας, ο ιδιοκτήτης τούτου δικαιούται, τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος, ή παντός έτερου οικείου νόμου, να τύχη άδειας μεταφορέως 'Α' αναφορικώς προς έτερον όχημα της αυτής κατηγορίας, δι' ου προτίθεται να αντικαταστήση το τοιούτον όχημα ως ακολούθως:

(α) Εάν το, εν τη άδεια του αντικατασταθησομένου οχήματος, καθοριζόμενον ωφέλιμον φορτίον δεν υπερβαίνη τους πέντε τόνους, χορηγείται άδεια δια την αντικατάστασίν του δι' οχήματος δυναμένου να μεταφέρει ωφέλιμον φορτίον μη υπερβαίνον τους πέντε τόνους:

(β) εάν το,, εν τη άδεια του αντικατασταθησομένου οχήματος, καθοριζόμενον ωφέλιμον φορτίον υπερβαίνη τους πέντε τόνους, χορηγείται άδεια δια την αντικατάστασίν του δι' οχήματος δυναμένου να μεταφέρει ωφέλιμον φορτίον πέραν των πέντε τόνων."

έκδοση αδείας κάτω από το άρθρο 15(2) του Νόμου.

- 5 Παρά το ότι καμιά πλευρά δεν αναφέρθηκε, ούτε σχολίασε το γεγονός, ότι στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης γίνεται επίκληση σε λανθασμένη νομοθετική διάταξη, δηλαδή, στο εδάφιο (3) αντί στο εδάφιο (7) του άρθρου 15 του Νόμου, κρίνω ότι το λάθος αυτό, σύμφωνα με τη νομολογία, δεν οδηγεί σε ακυρότητα την προσβαλλόμενη απόφαση, εφόσον η
- 10 απόφαση μπορεί να στηριχθεί σε άλλη υπάρχουσα ορθή νομοθετική διάταξη. Αναφέρω επί του προκειμένου τις υποθέσεις *Papadopoulos v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 662, *The Cyprus Cement Co. Ltd v. The Republic* (1974) 3 C.L.R. 304, καθώς και την απόφαση της Ολομέλειας,
- 15 ημερομηνίας 28/11/1990, στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1014 *Αλίχη Λιμνάτου και άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*.

- 20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Λαμβανομένων, όμως, υπόψη όλων των περιστάσεων της παρούσας υπόθεσης, δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

- 25 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*